

PROPOSTA PER UNA
IMPLANTACIÓ TERRITORIAL
EQUILIBRADA DE LES
ENERGIES RENOVABLES A
CATALUNYA:
UNA OPORTUNITAT DE
PROGRÉS

 **GOVERN ALTERNATIU
DE CATALUNYA**

Transició Ecològica

Sílvia Paneque i Joaquim Paladella

26 novembre 2021

CONTINGUT

RESUM EXECUTIU.....	3
ESTAT DE LA QÜESTIÓ	6
1. ESCENARI INTERNACIONAL I EUROPEU.....	6
2. MARC ESTRATÈGIC D'ENERGIA I CLIMA DEL GOVERN D'ESPANYA.....	8
3. BALANÇ I SITUACIÓ ACTUAL DE LES ENERGIES RENOVABLES A CATALUNYA.....	14
EL DESPLEGAMENT DE LES ENERGIES RENOVABLES A CATALUNYA.....	19
1. EL NOU DECRET LLEI	19
2. CONCLUSIONS I PROPOSTA PER UNA IMPLANTACIÓ TERRITORIAL EQUILIBRADA DE LES ENERGIES RENOVABLES A CATALUNYA.....	20

RESUM EXECUTIU

Organització de Nacions Unides i Unió Europea: el canvi és inajornable i immediat

Existeix un gran consens entre els científics que adverteixen que l'acció humana ha causat el canvi climàtic. La comunitat internacional, l'ONU, adverteix des de fa més de 30 anys de les conseqüències nefastes per a l'ésser humà i el planeta de continuar fent les mateixes coses. L'escalfament és a prop d'1°C i avança 0,2°C/dècada, però, a més, s'està accelerant. L'Acord de París de 2015 va ser una gran fita, però, des d'aleshores, hi ha regions del món que no han complert, com Catalunya. Hem de tenir el valor de reconèixer el problema. L'objectiu és reduir el 55% de GEH (1990) el 2030, el que suposaria 7,6%/any. D'altra banda, cap energia fòssil sobreviurà al segle XXI.

Europa vol ser el primer continent descarbonitzat i ha establert compromisos ambiciosos vinculants. El *Pacte Verd Europeu*, els fons plurianuals i el *Fit for 55* suposen el desplegament d'inversions més gran de la història d'Europa en pro d'un objectiu a canvi de reformes. El canvi és inajornable per la situació d'emergència i pel cost econòmic de la inacció. A més, és una oportunitat de progrés, creixement econòmic, justícia social i nous llocs de treball.

El nou marc fixat pel govern d'Espanya a partir del 2019 facilita totes les polítiques per a la descarbonització d'Espanya i de Catalunya

Les directrius europees compartides pel govern de progrés a Espanya assenyalen els següents objectius per al 2030: assolir el 42% de renovables sobre l'ús final de l'energia, un 39,5% de millora de l'eficiència energètica, i un 74% d'energia renovable a la generació elèctrica. Les inversions totals per assolir aquests objectius arriben als 241.412 M€ entre 2021 i 2030, provinents en un 80% del sector privat i un 20% del sector públic, que inclou els fons europeus. Es preveu un augment del PIB entre 16.500-25.700 M€ a l'any (un 1,8% del PIB el 2030), un increment net en l'ocupació d'entre 253.000 i 348.000 persones (un augment de l'1,7% en l'ocupació el 2030), un estalvi energètic de 67.381 M€ i una disminució de prop de 2.400 morts prematures l'any 2030.

Les directrius europees i del govern de progrés a Espanya estableixen de manera clara que els beneficis del canvi són molt superiors als costos en tots els sentits, i que la inversió privada és imprescindible. La Llei 7/2021 de canvi climàtic i transició energètica estableix, d'acord amb Europa, que les energies claus són la fotovoltaica i l'eòlica. A més, prohibeix atorgar noves llicències a les fòssils i a centrals nuclears. Malgrat que la Llei 16/2017 de canvi climàtic a Catalunya va ser portada al Tribunal Constitucional, que en va estimar el recurs en part i va afectar alguns articles, el nou marc del *Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima 2021-2030* i la

Llei 7/2021 de canvi climàtic i transició energètica a Espanya han fixat uns criteris flexibles i oberts per poder tenir tota l'ambició en una Catalunya verda per al 2030.

No podem enganyar ningú: el cost del canvi hi serà i hi ha d'haver transformacions de progrés, perquè no fer-ho és molt més car

Tant la península com sobretot Catalunya, per la seva mediterraneïtat, són territoris més vulnerables al canvi climàtic (augment de temperatura addicional de 0,5°C). Però Catalunya és a la cua de les energies renovables a Europa. Si a Espanya la contribució de les renovables al consum d'energia final va ser del 21,4%, complint l'objectiu europeu, a Catalunya estem encara molt lluny amb un 9,9%. D'altra banda, el creixement de la potència instal·lada ha permès a Espanya assolir un rècord històric amb un 44% d'energia verda del total d'energia generada, quan a Catalunya només és del 19,8%, sobretot per l'aportació de les centrals hidroelèctriques. L'energia eòlica només suposa el 5,8% i la fotovoltaica l'1,1% del total.

El canvi a Catalunya requereix un debat seriós sobre on i com s'implanten les renovables al territori, ja que implica afectar 67.000 ha de territori no antropitzat (2% del total, quan en l'actualitat tenim el 6,8% de territori antropitzat). El cost previsible és de 60.000 M€, però el cost de no fer res és molt més elevat. Suposa renunciar a un estalvi de 200.000 M€ a mitjà termini, acceptar unes 400 morts prematures i perdre 53.210 llocs de treball (previsions per al 2030). Impedeix etiquetar que tenim productes verds i una economia menys competitiva a causa del cost del CO₂, i ocasiona assumir costos en termes de PIB desmesurats (9.000 M€/any i 4,2% PIB). A més, cal assumir que el tancament de les nuclears ens deixarà en una situació de vulnerabilitat absoluta i dependència total. Aquest és el panorama si només assumim el canvi a autoconsum a Catalunya.

El PROENCAT 2050, amb dades de la Generalitat, evidencia el desastre que és pensar les renovables com a susceptibles de funcionar únicament a territori antropitzat

Les projeccions de futur del PROENCAT 2050 evidencien que la implantació d'energies renovables afecta necessàriament territori no antropitzat. Són imprescindibles 30 GW d'energies fotovoltaïques sobre terreny o no antropitzats i, com a mínim, 16,8 GW d'eòlica en no antropitzats, segons dades de la mateixa Generalitat, com a escenari mínim d'afectació territorial i amb suficients renovables per al conjunt complet d'ús d'energia de Catalunya.

Una altra cosa és renunciar a les energies renovables en espais no antropitzats. Però això implica tenir només 25 TWh d'energies renovables, fet que exigiria importar energia amb 13 línies de 400 kV de 3 o 4 cicles. Hi ha un altre escenari menys dramàtic, però implica importar energia des de l'Aragó (que ja ha començat a passar) i mantenir les centrals nuclears, que estan obsoletes i suposaria incomplir el calendari de tancament aprovat.

El decret Llei 16/2019 va ser l'únic pas per la descarbonització de l'economia a Catalunya dels governs de la Generalitat i el nou decret Llei suposarà endarrerir encara més l'inici de la lluita contra el canvi climàtic

El decret Llei 16/2019 certificava que les renovables havien fracassat i que malauradament l'energia fòssil i nuclear era la determinant a Catalunya, tal com s'explicitava en fins a 4 mocions i una resolució del Parlament, la Llei de canvi climàtic, i el futur *Pacte Nacional per a la Transició Energètica* per fer efectiu l'impuls a les energies renovables. L'objectiu, establia el decret Llei, era desencallar una potència estancada a 1.270MW quan és necessari multiplicar-la per 10. No ha canviat res des de llavors.

La proposta del nou decret Llei suposa limitar i restringir encara més les energies renovables a Catalunya, en lloc d'establir uns paràmetres clars i raonables per a la seva implantació, en especial pel que fa a les fotovoltaïques i eòlica. El nou decret Llei no és complet sobre l'abast de la transformació, no compta amb un mapa acordat dels territoris antropitzats i no antropitzats necessaris, i amaga que l'autoconsum és una tireta per a un mal molt pitjor... Tampoc no especifica que les energies renovables són imprescindibles i, per això, cal un gran acord de país per un mapa de les renovables en territoris de major eficàcia i menor impacte.

Proposta per una implantació territorial equilibrada de les energies renovables a Catalunya: una oportunitat de progrés

Cal articular un sistema just i equilibrat, de consens, amb els diferents territoris, que inclogui la participació de la ciutadania i de tots els agents implicats en el procés de canvi per mitjà de la Taula Social i el debat amb el món local. En aquest sentit, proposem un seguit de mesures com la creació d'un fons de cooperació local específic per als municipis productors nets d'energies renovables, establir un sistema de preferència en les subvencions de concurrència competitiva de la Generalitat, posar en marxa programes específics de regeneració i rehabilitació de centres urbans, promoure un "bonus verd" com a mecanisme de col·laboració entre el sector privat i les administracions locals, i l'obligació de reservar una part del territori municipal per a la instal·lació de plantes d'energies renovables.

Hi ha un consens generalitzat i és doctrina a l'àmbit mundial, europeu i espanyol en què les fotovoltaïques i eòliques, la inversió privada i el lideratge públic són imprescindibles pel canvi. La nostra proposta implica establir un marc jurídic clar que doni seguretat jurídica tant a la iniciativa privada com a les entitats locals per impulsar decididament el desplegament de les renovables.

ESTAT DE LA QÜESTIÓ

1. ESCENARI INTERNACIONAL I EUROPEU

Els efectes del canvi climàtic són una realitat que està afectant el conjunt del planeta i és urgent actuar amb la màxima rapidesa per reduir el seu impacte.

Els científics coincideixen a assenyalar que la causa de l'actual canvi del clima és l'emissió, com a resultat de l'activitat humana, dels anomenats “gasos d'efecte hivernacle” (GHE). Aquests gasos, principalment diòxid de carboni (CO₂), metà, òxid nitrós i gasos fluorats, incrementen la capacitat de l'atmosfera terrestre per retenir calor i donen lloc al fenomen de l'escalfament global.

La *Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic* (CMNUCC), convocada el 1992, va reconèixer per primera vegada la necessitat d'actuar contra aquest fenomen. El següent gran avenç va ser el *Protocol de Kyoto del 1995*, un acord vinculant perquè els Estats desenvolupats reduïssin les seves emissions. Kyoto també va crear els mercats d'emissions, on els països que sobrepassin les seves quotes poden comprar drets d'emissió als que emeten menys. Finalment, l'*Acord de París del 2015*¹, el gran acord climàtic més recent, té com a finalitat principal evitar que la temperatura mitjana de la Terra augmenti més de 2°C el segle XXI. Per a aquest objectiu, París inclou la necessitat d'ajudar els països en desenvolupament a sumar-se a la lluita contra el canvi climàtic.

L'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible (2015), la COP24 a Katowice (2018) amb el document «Regles de Transformació de l'Economia i la Societat» i la COP25 de Madrid (2019) amb el document «Xile-Madrid, Temps d'Actuar» subratllen els esforços que els països han de realitzar i el seguiment de resultats a l'àmbit internacional.

Tot i això, continuen sent necessàries més mesures perquè les emissions globals de GEH es redueixin en un 7,6 % cada any, com recomana el Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient (PNUMA). L'ONU ha advertit recentment que el planeta no està reduint les emissions reals al ritme dels compromisos adquirits a l'Acord de París (COP21). L'escalfament és a prop d'1°C, avança a 0,2°C/dècada i s'està accelerant. A la recent COP26 de Glasgow hi ha hagut tímids avenços com el compromís amb la reducció del metà. A més, els Estats revisaran els seus compromisos de reducció el 2022, assumint que cal reduir emissions de CO₂ un 45% per al 2030.

¹ Tant la UE com Espanya han ratificat l'Acord de París el 2016 i el 2017, respectivament.

El 2017, la UE ja havia reduït les seves emissions de gairebé el 22% respecte als nivells del 1990, aconseguint així, tres anys abans del previst, el seu objectiu de reducció de les emissions previst per al 2020. No obstant això, tot i que només representa el 8% de les emissions mundials de CO₂, la UE reconeix que és responsable d'una proporció més gran de les emissions acumulades.

En aquesta línia, a finals del 2019, la Comissió Europea va presentar el *Pacte Verd Europeu*², establint una visió detallada per fer d'Europa un continent climàticament neutre d'aquí al 2050 mitjançant el subministrament d'energia neta, assequible i segura.

Com a part de l'aplicació d'aquest Pacte Verd Europeu, el passat mes de juliol, la Comissió ha proposat un nou paquet legislatiu en matèria d'energia titulat *Objectiu 55: compliment de l'objectiu climàtic de la UE per al 2030 en el camí cap a la neutralitat climàtica*³ (*Fit for 55*, en la versió en anglès) en el que s'estableixen objectius ambiciosos per reduir les emissions netes almenys en un 55% d'aquí al 2030 respecte al 1990, un increment substancial en comparació amb l'objectiu anterior de la UE de reducció de les emissions en un 40% per al 2030. Aquests objectius ja no són aspiracions ni ambicions, sinó obligacions establertes a la primera Llei Europea del Clima⁴, que creen noves oportunitats per a la innovació, la inversió i l'ocupació.

El darrer informe de la situació de la UE sobre l'acció pel clima⁵ indica que, en comparació amb el 2019, les emissions de GEH de la UE van disminuir gairebé un 10% el 2020, una baixada sense precedents deguda a la pandèmia de la Covid-19. Això suposa una reducció global de les emissions del 31% en comparació amb 1990, el que significa que la UE ha superat substancialment el seu objectiu de reduir les emissions en un 20% per a 2020 respecte a 1990. Però encara falten gairebé 25 punts més per arribar a l'objectiu de -55% el 2030.

Segons el Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC), dos terços de les emissions mundials de GHE aproximadament es poden atribuir al CO₂ procedent de la combustió de combustibles fòssils i dels processos industrials. L'energia renovable té un paper fonamental per assolir la neutralitat climàtica, tenint en compte que el sector de l'energia genera més del 75% de les emissions totals de GEH de la UE. En reduir aquestes emissions, l'energia renovable també contribueix a fer front a reptes mediambientals com la pèrdua de biodiversitat.

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=CELEX:52019DC0640&qid=1616165122571>

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=CELEX:52021DC0550>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/Es/TXT/?uri=CELEX:32021R1119>

⁵ https://ec.europa.eu/clima/system/files/2021-11/policy_strategies_progress_com_2021_960_en.pdf

Per tant, la transició energètica per substituir el model actual, basat en els combustibles fòssils —bàsicament petroli, gas natural i carbó—, per passar a consumir energia de fonts renovables de forma generalitzada, és cabdal en la lluita contra el canvi climàtic.

Les fonts renovables d'energia —eòlica, solar, hidroelèctrica, oceànica, geotermal, de la biomassa i dels biocarburants— constitueixen alternatives als combustibles fòssils que contribueixen a reduir les emissions de GEH, diversificar el subministrament energètic i disminuir la dependència respecte dels mercats —volàtils i poc fiables— de combustibles fòssils (en particular, el petroli i el gas).

Pel que fa a la legislació europea relativa a la promoció de les energies renovables ha evolucionat molt en els darrers quinze anys. El 2009, la UE va establir l'objectiu d'una quota del 20% d'energies renovables en el consum d'energia total de la Unió com a molt tard el 2020⁶, i el 2018 es va acordar que aquest objectiu fos del 32% per al 2030⁷, dins el paquet de mesures «Energia neta per a tots els europeus»⁸, que té per objecte mantenir el lideratge mundial de la UE en matèria d'energies renovables i, de manera més general, ajudar-la a complir els seus compromisos de reducció d'emissions en el marc de l'Acord de París.

El juliol d'enguany, la Comissió ha plantejat una nova Directiva⁹ per ampliar al 40% l'objectiu vinculant per al 2030 relatiu a la quota de les fonts renovables a la combinació energètica de la Unió. El futur marc d'actuació per al període posterior al 2030 està en procés de debat.

En definitiva, Europa vol ser el primer continent descarbonitzat i hi ha associades grans inversions a canvi de reformes veritables. Un terç dels 1,8 bilions d'euros d'inversions del pla de recuperació *Next Generation EU* i el pressupost de set anys de la UE finançaran el Pacte Verd Europeu, el desplegament d'inversions més grans a la història d'Europa per donar resposta a les ambicions climàtiques i transformar la UE en una economia moderna, eficient en l'ús dels recursos i competitiva.

2. MARC ESTRATÈGIC D'ENERGIA I CLIMA DEL GOVERN D'ESPANYA

Per la seva part, el Govern d'Espanya va aprovar, el febrer del 2019, el *Marc Estratègic d'Energia i Clima*, a través del qual es posen en marxa mesures per facilitar el canvi cap a un

⁶ Directiva 2009/28/CE

⁷ Directiva (UE) 2018/200

⁸ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:d2648a37-c626-11e6-a6db-01aa75ed71a1.0004.02/DOC_1&format=PDF

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/?uri=CELEX:52021PC0557>

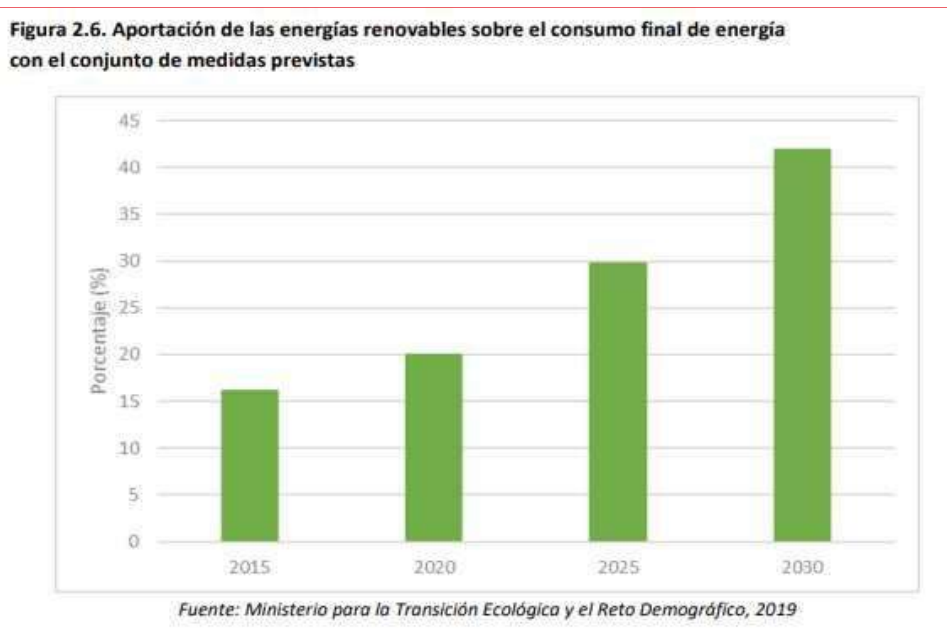
model econòmic sostenible i competitiu que contribueixi a frenar el canvi climàtic. El marc de la política energètica i climàtica a Espanya és determinat per a la UE, que alhora respon als requeriments de l'Acord de París del 2015.

Aquest marc estratègic s'estructura en tres pilars: el Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima (PNIEC) 2021-20230, l'Estratègia de Transició Justa i la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica.

De fet, per complir els objectius de la UE en matèria d'energia i clima per al 2030, els Estats membres han d'elaborar un pla nacional per al període 2021-2030 per definir com tenen previst abordar les energies renovables, entre altres àmbits. En el cas d'Espanya, el *Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima (PNIEC) 2021-2030*¹⁰, i també la Llei de canvi climàtic i transició energètica, fixen els següents objectius per al 2030:

- El 23% de reducció d'emissions de GEH respecte de 1990.
- El 42% de renovables sobre l'ús final de l'energia.
- El 39,5% de millora de l'eficiència energètica.
- El 74% d'energia renovable a la generació elèctrica.

Cal destacar que l'objectiu pel que fa a la presència de les energies renovables és molt ambiciós, per sobre de l'objectiu europeu del 32% i que ara es vol ampliar al 40%. Aquests objectius, a més, són revisables, però sense que puguin suposar una disminució del nivell d'ambició mediambiental.

¹⁰ https://www.miteco.gob.es/images/es/pnieccompleto_tcm30-508410.pdf

Altres punts a destacar de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica són que es fixa la prohibició a tot el territori nacional d'atorgar més llicències a fòssils ni tampoc a l'urani de les centrals nuclears. També es regula el tancament de la producció de carbó nacional, arran de la Decisió 2010/787/UE del Consell.

A més, l'*Estratègia de Transició Justa*¹¹ està adreçada a preveure i gestionar amb criteris d'equitat i solidaritat les conseqüències sobre aquelles comarques i persones directament vinculades a tecnologies que es veuran progressivament desplaçades a conseqüència del procés de transició energètica que es vol impulsar.

Pel que fa a les energies renovables, el PNIEC preveu per l'any 2030 una potència total instal·lada al sector elèctric de 161 GW, dels que 50 GW seran energia eòlica, 39 GW solar fotovoltaica, 27 GW cicles combinats de gas, 16 GW hidràulica, 9,5 GW bombament, 7 GW solar termoelèctrica, i 3 GW nuclear, així com capacitats menors d'altres tecnologies.

Tabla 2.3. Evolución de la potencia instalada de energía eléctrica (MW)

Parque de generación del Escenario Objetivo (MW)				
Año	2015	2020*	2025*	2030*
Eólica (terrestre y marítima)	22.925	28.033	40.633	50.333
Solar fotovoltaica	4.854	9.071	21.713	39.181
Solar termoeléctrica	2.300	2.303	4.803	7.303
Hidráulica	14.104	14.109	14.359	14.609
Bombeo Mixto	2.687	2.687	2.687	2.687
Bombeo Puro	3.337	3.337	4.212	6.837
Biogás	223	211	241	241
Otras renovables	0	0	40	80
Biomasa	677	613	815	1.408
Carbón	11.311	7.897	2.165	0
Ciclo combinado	26.612	26.612	26.612	26.612
Cogeneración	6.143	5.239	4.373	3.670
Fuel y Fuel/Gas (Territorios No Peninsulares)	3.708	3.708	2.781	1.854
Residuos y otros	893	610	470	341
Nuclear	7.399	7.399	7.399	3.181
Almacenamiento	0	0	500	2.500
Total	107.173	111.829	133.802	160.837

*Los datos de 2020, 2025 y 2030 son estimaciones del Escenario Objetivo del PNIEC.
Fuente: Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico, 2019

A més, la millora de les tecnologies d'emmagatzematge permetrà una potència addicional de 6 GW, reduint un 31% el cost mitjà marginal de generació l'any 2030, amb un estalvi previst de 6.109 M€ en total.

L'avenç de les renovables en el període 2021-2030 previst al PNIEC és rellevant a gairebé tots els sectors econòmics, com es pot comprovar en les dades següents:

¹¹ https://www.transicionjusta.gob.es/destacados/common/Estrategia_Transicion_Justa-Def.PDF

- Generació elèctrica: s'incrementa de 10.208 a 21.792 ktep.
- Bombes de calor: augmenta de 629 a 3.523 ktep.
- Residencial: augmenta de 2.640 a 2.876 ktep.
- Indústria: augmenta de 1.596 a 1.779 ktep.
- Transport (biocarburants): evoluciona de 2.348 a 2.111 ktep.
- Serveis i altres: augmenta de 241 a 435 ktep.
- Agricultura: s'incrementa de 119 a 220 ktep.

Adicionalment, es preveu que, mitjançant l'autoconsum, la generació distribuïda, la gestió de la demanda, el foment de les comunitats energètiques locals, així com mesures específiques destinades a promoure el paper proactiu de la ciutadania en la descarbonització, s'incrementi la diversitat d'actors i l'existència de projectes participatius tant a la generació d'energia renovable, com en el conjunt del sistema energètic.

És important destacar que l'increment de la capacitat de generació renovable prevista al PNIEC necessita la implicació de les comunitats autònomes, competents en ordenació del territori, així com l'elaboració de normes addicionals de gestió en matèria de protecció del medi ambient, perquè el desenvolupament de les instal·lacions de generació sigui efectiu i compatible amb l'entorn i la protecció de la biodiversitat i dels serveis dels ecosistemes.

Altres documents fonamentals són el *Pla Nacional d'Adaptació al Canvi Climàtic (PNACC)*¹², vigent des del 2015, i l'*Estratègia de descarbonització 2050*¹³ com a marc a llarg termini.

Les darreres dades disponibles per Espanya indiquen que, el 2020, amb un entorn energètic marcat per l'epidèmia de la covid-19:

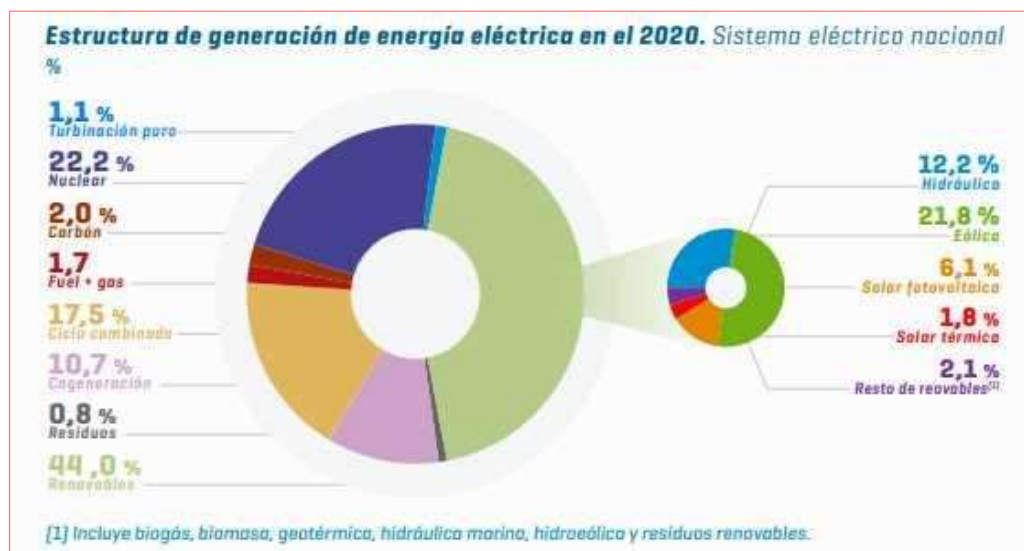
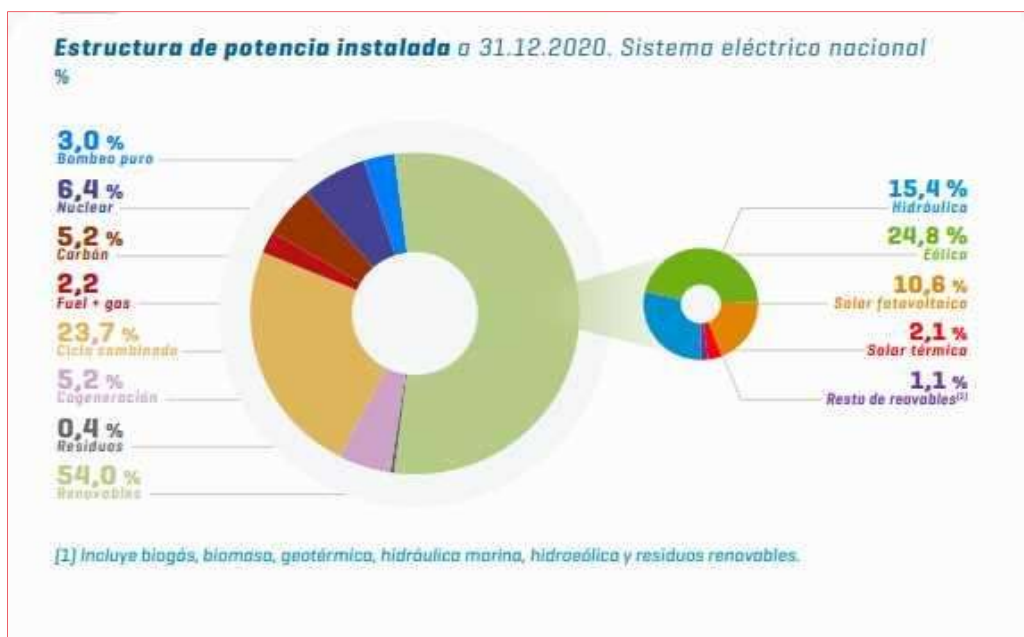
- El nivell d'emissions de GEH es va situar en un -6,4% respecte del 1990¹⁴. Per primera vegada al llarg de la sèrie inventariada al període 1990-2020, les emissions van baixar respecte a l'any 1990.
- La contribució de les energies renovables en el consum d'energia final va ser del 21,4%, complint l'objectiu del 20% marcat per la UE.
- El parc de generació amb fonts d'energia renovable comptava amb 59.860 MW, un 8,7% més que l'any anterior. Així, amb un augment de 4.782 MW, representen el 54% del parc generador d'energia elèctrica renovable.

¹² <https://www.miteco.gob.es/ca/cambio-climatico/temas/impactos-vulnerabilidad-y-adaptacion/plan-nacional-adaptacion-cambio-climatico/>

¹³ https://www.miteco.gob.es/es/prensa/documentoelp_tcm30-516109.pdf

¹⁴ https://www.miteco.gob.es/es/calidad-y-evaluacion-ambiental/temas/sistema-espanol-de-inventario-sei-avance-gei-2020_tcm30-528804.pdf

- Espanya se situa en l'octava posició mundial al rànquing de països amb més potència instal·lada renovable. Pel que fa a les dades per tecnologies, Espanya es troba al 5è lloc mundial en eòlica i a l'11è lloc en solar fotovoltaica¹⁵.
- El creixement de la potència instal·lada permet assolir un rècord històric amb un 44% d'energia verda, 110.566 GWh, del total de l'energia generada, el que suposa un increment del 12,8% respecte del 2019. Aquest augment és fruit de la caiguda de la demanda, però també de la posada en funcionament de 4 GW de nova potència renovable¹⁶.

Font: Las energías renovables en el sistema eléctrico español 2020, REE

¹⁵ https://www.ree.es/sites/default/files/publication/2021/06/downloadable/informe_renovables_2020_0.pdf

¹⁶ <https://otea.info/reports/InformeOTEA2020.pdf>

Pel que fa a l'activitat d'autoconsum, és cert que a Espanya amb prou feines s'ha enlairat a causa de l'existència d'una sèrie de barreres reguladores que n'han dificultat la viabilitat econòmica. Tot i això, el Reial decret 244/2019, de 5 d'abril, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica, pretén facilitar que el consumidor pugui obtenir una energia més neta i a menor cost. No obstant això, en autoconsum, la potència va augmentar el 2020 en 596 MW, un 30% més respecte de l'any anterior¹⁷.

Després d'anys de polítiques en matèria de renovables del Govern de Rajoy, que van suposar una marxa enrere sense precedents en aquest àmbit, el Govern de Pedro Sánchez està apostant de manera decidida per les energies renovables i la descarbonització del país, establint un marc d'actuació complet i solvent per facilitar-ne el desplegament i donar seguretat jurídica al sector.

El canvi de model no és només inajornable per la situació d'emergència climàtica i pel cost econòmic de la inacció, sinó que, a més, és una oportunitat de progrés, creixement econòmic, justícia social i nous llocs de treball. La transició energètica que planteja el govern d'Espanya suposa una important oportunitat econòmica i de creació de llocs de treball per al nostre país. Es preveu un augment del PIB d'entre 16.500-25.700 M€ a l'any (un 1,8% del PIB el 2030) i un increment net en l'ocupació d'entre 253.000 i 348.000 persones (un augment de l'1,7% en l'ocupació el 2030).

¹⁷ <https://unef.es/informacion-sectorial/informe-anual-unef/>

Les inversions totals per assolir aquests objectius arriben als 241.412 M€ entre el 2021 i el 2030, provinents en un 80% del sector privat (desplegament de les energies renovables, xarxes de distribució i transport i gran part de les mesures d'estalvi i eficiència) i un 20% del sector públic (en actuacions associades al foment de l'estalvi i eficiència energètica, mobilitat sostenible i canvi modal), que inclou els fons europeus. D'aquesta quantitat, 196.000 M€ són inversions addicionals respecte a l'Escenari Tendencial (sense polítiques addicionals). En concret, les inversions totals es distribueixen en:

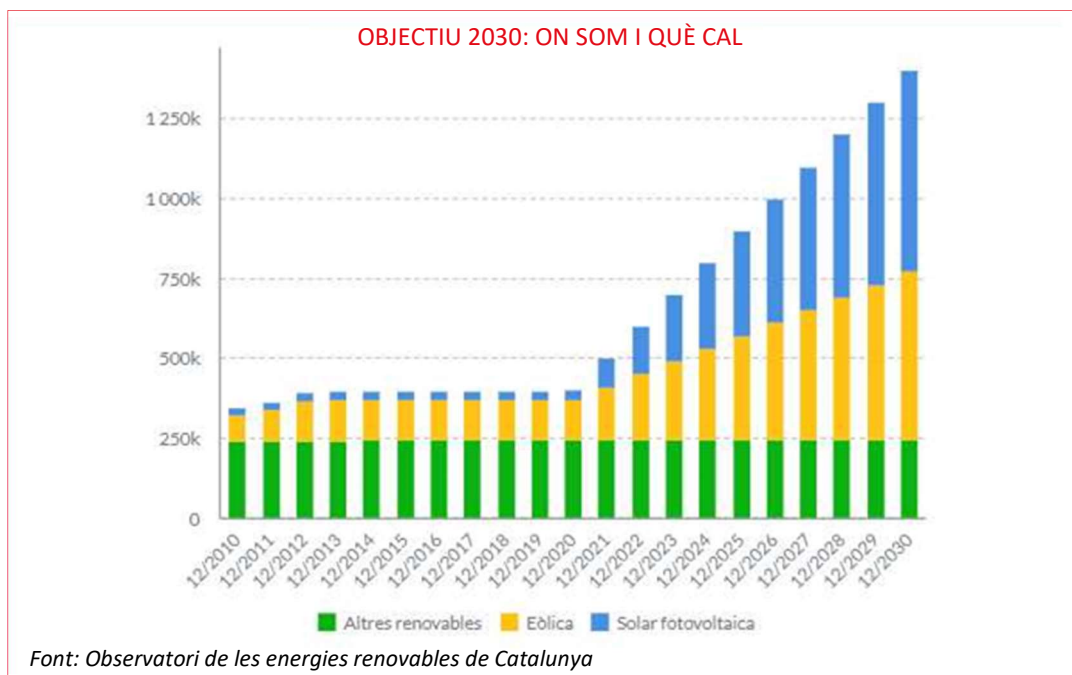
- Estalvi i eficiència: 35% (83.540 M€)
- Renovables: 38% (91.765 M€)
- Xarxes i electrificació: 24% (58.579M€)
- Resta mesures: 3% (7.528 M€)

A més, pel que fa a la balança comercial, es preveu un estalvi acumulat en importacions de combustibles fòssils entre 2021-2030 de 67.381 M€ i, el què és més important, una disminució de prop de 2.400 morts prematures l'any 2030.

3. BALANÇ I SITUACIÓ ACTUAL DE LES ENERGIES RENOVABLES A CATALUNYA

A Catalunya, la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que té com a finalitats reduir les emissions de GEH i afavorir la transició cap a una economia neutra en emissions, va ser aprovada per un ampli consens del Parlament.

De fet, l'objectiu de reducció d'emissions de GEH fixat a la Llei per a l'any 2030 és del 40% respecte a l'any base (1990), del 65% per al 2040 i del 100% per al 2050, molt més ambiciós que els objectius europeu i espanyol. A més, la Llei parla d'impulsar un model energètic en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ser nul, per tal que el 2030 es pugui assolir el 50% de participació de les energies renovables en el sistema elèctric català per a poder arribar al 100% de renovables el 2050. Posteriorment, el 2019, el Tribunal Constitucional va declarar inconstitucionals aquests objectius numèrics i altres articles de la Llei.

En tot cas, la Llei de 2017 preveu un conjunt d'instruments de planificació sectorial, plans, estratègies i programes, aprovats mitjançant diversos acords del Govern, que, si bé no tenen el caràcter de normes jurídicament vinculants, s'articulen com a eixos estratègics de la política catalana envers el canvi climàtic.

No obstant això, el *Pla de l'Energia i Canvi Climàtic 2012-2020* (PECAC), l'*Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic 2013-2020* (ESCACC) i el *Programa d'Infraestructura Verda* dins el marc de l'*Estratègia de Biodiversitat 2020* han caducat. I els documents compromesos a la Llei de canvi climàtic no s'han fet: ni l'ESCACC 2021, ni s'ha portat al Parlament el *Pacte Nacional per a la Transició Energètica* (PNTE), ni la creació de l'agència catalana de l'energia, ni la Llei de transició energètica de Catalunya. Hi ha operatiu, això sí, únicament l'inventari d'emissions GEH a Catalunya amb dades del 2019.¹⁸

Pel que fa al desplegament de les energies renovables, no és fins a finals del 2019, després de l'aprovació per part del govern de la Generalitat de la Declaració d'emergència climàtica¹⁹, que es va aprovar el decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables a Catalunya.

Els documents que sustenten aquest decret Llei són la Moció 103/XII del Parlament de Catalunya, sobre el pla d'acció dels departaments davant l'emergència climàtica, la Moció 104/XII sobre la crisi ecològica i els conflictes ambientals i territorials, la Moció 67/XII sobre la

¹⁸ https://canviclimatic.gencat.cat/ca/canvi/inventaris/emissions_de_geh_a_catalunya/

¹⁹ <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/354303/govern-declara-formalment-emergencia-climatica>

salvaguarda del patrimoni natural, la protecció del medi ambient i la lluita contra el canvi climàtic, la Moció 6/XII sobre la transició energètica, la Moció 119/XII sobre l'emergència climàtica i la Resolució 546/XII sobre orientació política general del Govern.

El decret Llei 16/2019 pretenia eliminar barreres administratives i establia un nou procediment de tramitació més àgil. En concret, simplificava la implantació de renovables en antropitzats, l'eficiència en habitatges, adaptava la Llei d'urbanisme a la sostenibilitat i, sobretot, agilitzava la implantació en sòl no urbanitzable, admissible sempre que les lleis no impedeixin que l'actuació no sigui prohibida expressament pel planejament territorial i urbanístic per raó dels terrenys afectats.

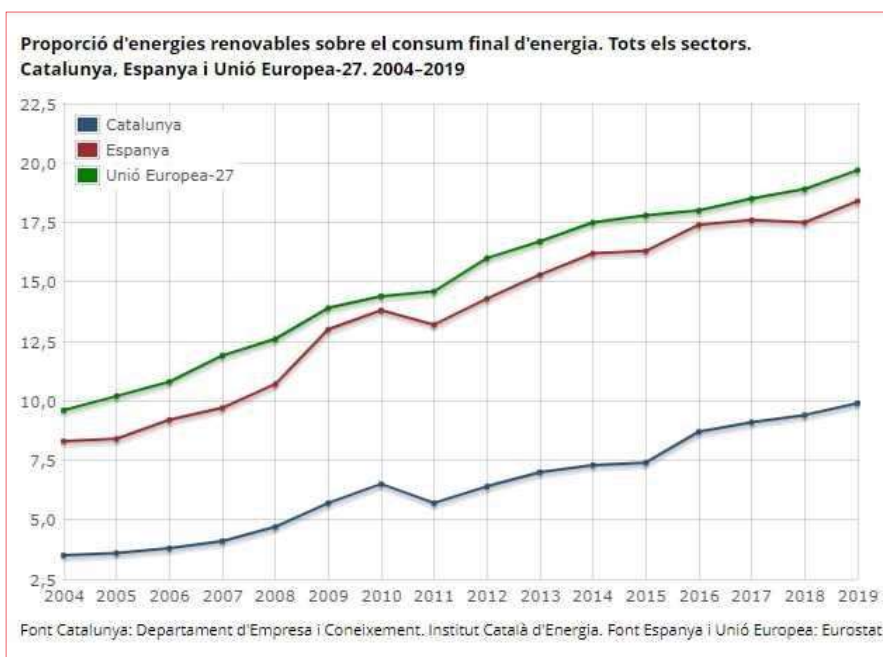
Arran del decret Llei del govern es van presentar 521 propostes (379 d'instal·lacions fotovoltaïques i 142 d'eòliques) però només una part, gairebé 400, van ser analitzades, solament 253 han estat autoritzades i únicament 4 han arribat a informació pública²⁰. Si l'objectiu, fixat al mateix decret Llei era desencallar una potència estancada a 1.270 MW quan és necessari multiplicar-la per 10, la realitat és que no ha canviat res des de llavors. A més, el plantejament que fins avui s'ha fet de les energies renovables ha produït a les comarques i municipis on s'ha portat a terme un efecte que l'ha fet percebre com un fet negatiu i nociu per la gent que hi viu al territori.

Les darreres dades disponibles, tenint en compte l'impacte de la covid-19, assenyalen que:

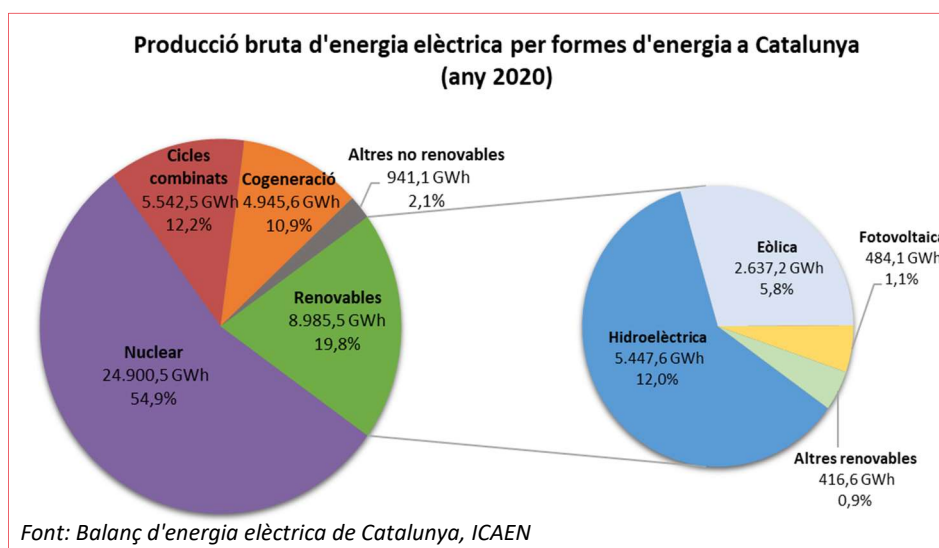
- L'any 2020, Catalunya va reduir un 1% de les emissions contaminants respecte al 1990, segons les estimacions que fa el mateix govern²¹.
- La contribució de les energies renovables al consum brut d'energia final va ser del 9,9%, molt lluny dels objectius europeus. Des de l'any 2014 no hi ha hagut una incorporació significativa d'energies renovables en el mix elèctric català, però, tot i això, el pes de les renovables ha crescut lleugerament els darrers anys, des del 7,3% de l'any 2014, gràcies al creixement de la biomassa per a ús tèrmic o dels biocarburants.

²⁰ <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/411486/promotors-renovables-necessitaran-lacord-dels-propietaris-hauran-presentar-projectes-als-ajuntaments>

²¹ <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/415083/catalunya-compleix-l-any-2020-els-objectius-europeus-d-emissions-de-gasos-amb-efecte-d-hivernacle>

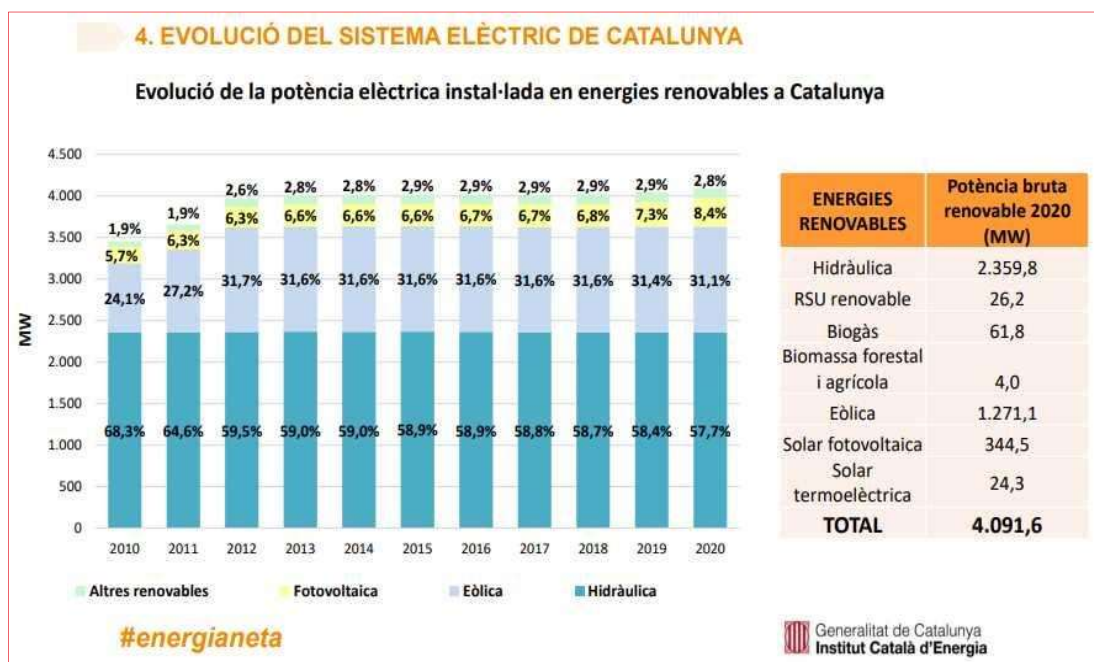

- L'energia elèctrica de procedència verda pesa un 19,8%, sobretot per l'aportació de les centrals hidroelèctriques, que l'any passat van generar el 12% del total de l'electricitat produïda a Catalunya. L'energia eòlica només suposa el 5,8% i la fotovoltaica l'1,1% del total²².

- Si a Espanya l'electricitat renovable ja és més de la meitat de la potència instal·lada (54%), a Catalunya tot just arriba al 30%. Per darrere, només la Comunitat Valenciana (28%) i Múrcia (29%) tenen menys capacitat, segons les dades de Red Eléctrica. De fet, Catalunya només té un 6,5% de la potència renovable instal·lada a l'Estat.

²² http://icaen.gencat.cat/ca/energia/estadistiques/resultats/anuals/balanc_energetic/

Pel que fa a l'activitat d'autoconsum, l'any 2020 s'ha caracteritzat per un gran increment de les instal·lacions d'autoconsum fotovoltaic. En concret, es van posar en marxa 5.869 instal·lacions, 3,5 vegades més que l'any anterior, que van sumar una potència de 49,5 MW.

En definitiva, Catalunya ha perdut el tren de les energies renovables, tot i que va ser la comunitat autònoma pionera en la introducció de l'energia èolica —llavors l'única renovable— a Espanya. El primer aerogenerador de l'Estat es va instal·lar a Vilopriu, al Baix Empordà, l'any 1984. I el 1991 s'inaugurava el parc èolic del Pení, a Roses, el primer d'Espanya. Ara bé, 20 anys després, Catalunya se situa a la cua d'Espanya en energies renovables, molt lluny dels objectius marcats per als anys 2030 i 2050.

Fa deu anys que som en una moratòria *de facto* a l'energia neta. I el camí per impulsar les energies renovables a Catalunya continua ple de pedres, malgrat que tant la península com sobretot Catalunya, per la seva mediterraneïtat, són territoris més vulnerables al canvi climàtic (augment de temperatura addicional de 0,5°C).

EL DESPLEGAMENT DE LES ENERGIES RENOVABLES A CATALUNYA

1. EL NOU DECRET LLEI 24/2021

El nou decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, que modifica el decret Llei 16/2019 de 26 de novembre de mesures urgents per a l'emergència climàtica, i que el Parlament haurà de ratificar abans del 13/12/2021, fixa criteris encara més restrictius a les renovables per dificultar o impedir que s'instal·lin al territori.

D'una banda, no és contundent en el canvi a les energies renovables que Catalunya necessita per al 2030. Catalunya no disposa d'un marc per portar a terme aquest projecte necessari de descarbonització de l'economia. Explicita diferents referències a consecucions parcials del *Pla de l'Energia i Clima de Catalunya 2012-2020*, que haurien d'haver estat aconseguides i, en tot cas, no situen ni molt menys els objectius molt més ambiciosos de 2021-2030.

D'altra banda, presenta en tot moment les energies renovables com un problema i incorpora diferents referències al terme "conflicte territorial", en lloc de plantejar un mètode eficaç, participatiu i respectuós amb el territori per implantar les renovables a Catalunya.

Només hi ha dues propostes sobre participació: l'obligació de tenir el 50% dels propietaris del terreny a favor i la d'oferir la participació d'un 20% a particulars, entitats, comunitats energètiques o institucions. La primera no assegura gran participació si tenim en compte el grau de despoblament i d'envelliment de qui conforma la propietat de les terres. La segona pot resultar molt enganyosa perquè es parla del 20% de la societat vehicular inicial, però quan es realitzin les ampliacions de capital necessàries per a la inversió aquest 20% pot quedar pròxim a zero. En definitiva, és una nova oportunitat perduda. Caldria desenvolupar línies d'ajuts i de subvencions a les comunitats energètiques locals, comptabilitzar el guany en la factura elèctrica, definir percentatges d'inversions en actuacions mediambientals al territori, especificacions de creació de llocs de treball, etc.

Sobre la composició i funcionament de la *Taula de diàleg social de les energies renovables*, creiem positiu la representació municipal, del món associatiu local, de les associacions de renovables (eòlica i solar), petits productors de renovables, cooperatives energètiques ciutadanes, organitzacions professionals agràries i cooperatives agroalimentàries. Caldria, a més, incorporar-hi més interlocutors econòmics i socials com PIMEC, FOMENT, Cambres, Sindicats, CECOT i organitzacions de consumidors.

A més, hi ha una referència vaga a l'aprovació d'un *Pla Territorial Sectorial* per a la generació elèctrica solar i eòlica i elements d'emmagatzematge en un termini de 6 mesos després de l'entrada en vigor. L'ordenació territorial de les renovables a Catalunya hauria de ser el document base per iniciar el canvi. La Generalitat té el deure d'establir conjuntament amb el territori un mapa de renovables a Catalunya on hi hagi menor afectació i major eficàcia d'acord amb els criteris internacionals, europeus, espanyols i catalans de projecte comú per descarbonitzar l'economia i el decret Llei no clarifica els territoris no antropitzats que es requereixen per complir els plans internacionals, europeus i de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost de canvi climàtic.

Per últim, és cert que el decret Llei es mostra disposat a avançar en autoconsum (simplificació de tràmits, autorització administrativa per declaració responsable) però, fins i tot en aquest apartat on el govern es mostra més proactiu, falta incloure una disposició transitòria que comprometi el govern a la modificació del Codi Civil per afavorir les renovables a comunitats de veïns. A més, amaga que l'autoconsum només pot aportar entre un 20% i un 30% de l'energia renovable d'ús final que necessita Catalunya (de fet, es parla d'autoconsum com a alternativa als grans projectes quan són necessàriament complementaris).

2. CONCLUSIONS I PROPOSTA PER UNA IMPLANTACIÓ TERRITORIAL EQUILIBRADA DE LES ENERGIES RENOVABLES A CATALUNYA

És una realitat que Catalunya fa molts anys que està d'aturada en transició energètica i producció de renovables, una situació alarmant i intolerable. La conseqüència és que, ara, resulta necessari un canvi ràpid i urgent, i patim una amenaça seriosa d'excés d'emissions GEH i, per tant, de no complir els acords internacionals i europeus, de dependre d'energies brutes i, de pas, del mercat exterior.

L'autoconsum en renovables és indispensable i és la primera acció per ser la que menys impacte té sobre el territori. Però pot aportar el 30% com a màxim de l'energia que es necessita a Catalunya. Els projectes per a una descarbonització a Catalunya, valorats en termes de creació d'ocupació en renovables, suposarien la creació de 27.000 llocs de treball en construcció i 1.100 en llocs de treball permanents. Una planta de 50 MW equival a 10 M€/any.

Les projeccions de futur del PROENCAT 2050²³, segons dades de la mateixa Generalitat, evidencien que la implantació d'energies renovables afecta necessàriament territori no antropitzat. En concret, serien imprescindibles 30 GW d'energies fotovoltaïques sobre terreny

²³ http://icaen.gencat.cat/ca/detalls/publicacio/IREC_PROENCAT-i-transicio-energetica-a-CAT.-Integracio-EERR-al-mercat-electric

o no antropitzats i, com a mínim, 16,8 GW d'eòlica en no antropitzats com a escenari mínim d'afectació territorial i amb suficients renovables per al conjunt complet d'ús d'energia de Catalunya.

Una altra cosa és renunciar a les energies renovables en espais no antropitzats. Però això implica tenir només 25 TWh d'energies renovables, fet que exigiria importar energia amb 13 línies de 400 kV de 3 o 4 cicles, com assenyala també el PROENCAT 2050. Per cada línia de 400 kv -eq a 300 a 270 aerogeneradors de 5,5M. La pèrdua és de l'entorn de 643 M€ en vida útil de 25 anys i nombrosos llocs de treball. Hi ha tres línies que pretenen evacuar a Catalunya 7.297 MW recurrent 402 km del territori. En Indústria han començat les deslocalitzacions (ex. Cooperativa de Guissona a Aragó) i la petroquímica a Tarragona requerirà hidrogen verd que al seu torn necessitaria de 5.000 MW fotovoltaics o 3.000 MW eòlics. Hi ha un altre escenari menys dramàtic, però implica importar energia des de l'Aragó (que ja ha començat a passar²⁴) i mantenir les centrals nuclears, que estan obsoletes i suposaria incomplir el calendari de tancament aprovat.

El canvi a Catalunya requereix un debat seriós sobre on i com s'implanten les renovables al territori, ja que implica afectar 67.000 ha de territori no antropitzat (2% del total quan en l'actualitat tenim el 6,8% de territori antropitzat). El cost previsible és de 60.000 M€, però el cost de no fer res és molt més elevat.

La inacció suposa renunciar a un estalvi de 200.000 M€ a mitjà termini, acceptar unes 400 morts prematures i perdre 53.210 llocs de treball (previsions pel 2030). Impedeix etiquetar que tenim productes verd i una economia menys competitiva a causa del cost del CO₂, i ocasiona assumir costos en termes de PIB desmesurats (9.000 M€/any i 4,2% PIB). A més, cal assumir que el tancament de les nuclears ens deixarà en una situació de vulnerabilitat absoluta i dependència total. Aquest és el panorama si només assumim el canvi a autoconsum a Catalunya (30% energia ús final). És per tot això que la transició ecològica és imprescindible per mantenir i augmentar la competitivitat de la nostra economia.

D'una altra banda, és prou clar que el plantejament que fins avui s'ha fet de les energies renovables ha estat percebut a les comarques i municipis afectats com un fet negatiu i nociu pel territori. Aquesta visió és fruit d'un desplegament equivocat en les formes i en el fons, i ens ha de fer entendre que no es pot portar a terme un canvi de model energètic tan important sense tenir en compte la gent que hi viu i que hi vol seguir vivint als pobles del nostre món rural català.

²⁴ Clúster Begues-439-AC de Forestalia des de l'Aragó de 180 km, 40 municipis catalans, servitud de vo de 43,6 m d'amplada, 673,11 ha.

És també molt evident que actualment el desequilibri entre les possibilitats de vida del món urbà i el món rural són part compartida dels discursos de tot el marc polític, i és una realitat que fa que cada cop el món rural perdi més població en enfront de les grans ciutats i nuclis més urbans, essent una exigència de primer ordre frenar aquesta tendència i fer polítiques en busca d'aquest reequilibri territorial desitjable per al futur de Catalunya.

En conseqüència, tenim una Catalunya rural que té problemes molt greus de pèrdua d'oportunitats i que comporta un despoblament cada vegada més accelerat que Catalunya no es pot ni s'hauria de permetre, i tenim també la necessitat ineludible de portar a terme aquesta transició energètica, que el canvi climàtic fa inajornable. Són reptes que hem de convertir en oportunitats si volem donar una resposta sense deixar ningú enrere, amb un model de vida més equilibrat i amb garanties d'un futur millor per tots i totes.

Per tant, el desplegament de les energies renovables ha de suposar una aposta per la cohesió entre tots els territoris de Catalunya, entre el món rural i el món urbà, entre els que seran productors i els que seran consumidors d'aquesta energia. El govern de la Generalitat ha d'aportar solucions per fer front a l'obligació que tenim d'impulsar aquest canvi de model energètic i, al mateix temps, proposar mesures que afavoreixin el futur i les possibilitats de vida de la gent que viu a aquests pobles productors nets d'energia renovable.

La *Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic* (amb una participació completa de tots els actors locals i territorials) té el deure de presentar l'*ESCACC 2021-2030* per debatre-la a la *Taula Social del Canvi Climàtic* i portar-la a terme amb moltíssima urgència, tal com succeeix amb la presentació al Parlament del *PNTE*. També cal complir el compromís antic de convertir l'Institut Català d'Energia en l'Agència d'Energia de Catalunya. La presentació de totes aquestes iniciatives ha de permetre un gran acord de país per a les energies renovables en espais de major eficàcia i menor afectació i major participació ciutadana.

Cal articular un sistema just i equilibrat, de consens, amb els diferents territoris, que inclogui la participació de la ciutadania i de tots els agents implicats en el procés de canvi per mitjà de la Taula Social i el debat amb el món local. És necessari, d'una banda, establir amb claredat i facilitar l'entrada de la ciutadania i les comunitats energètiques en la generació i distribució i creació de beneficis associats a les energies renovables i, d'altra banda, especificar com a principis reguladors la necessitat indiscutible de les energies renovables, la major eficàcia i la menor afectació segons característiques i afectacions dels territoris sota criteris compartits i raonables.

En aquest sentit, proposem un seguit de mesures amb la voluntat de contribuir a aquest consens necessari per a una implantació territorial equilibrada:

- 1.** La creació d'un fons de cooperació local específic dotat de 13 M€, amb caràcter anual, per als municipis productors nets d'energies renovables.
- 2.** Establir un sistema que doni preferència als municipis productors nets d'energies renovables en les subvencions de concurrència competitiva de la Generalitat.
- 3.** Posar en marxa programes específics de regeneració i rehabilitació de centres urbans i nuclis antics en aquells municipis on estiguin implantades plantes de producció d'energies renovables i que siguin productors nets, per promoure l'economia local.
- 4.** Promoure un "bonus verd" com a mecanisme de col·laboració entre el sector privat i les administracions locals a través de convenis i/o promovent la participació en projectes municipals que tinguin com a objectiu abaratir l'oferta d'energia consumida pels veïns i les empreses locals.
- 5.** Modificar la Llei d'urbanisme per tal d'establir l'obligació de reservar una part del territori municipal per a la instal·lació de plantes d'energies renovables.
- 6.** Planificar l'ordenació territorial de les energies renovables a Catalunya per iniciar aquest desplegament.
- 7.** Suport explícit i immediat a nous Plans de Barri per a l'eficiència energètica.
- 8.** Exemplaritat de les institucions públiques en el desplegament de renovables en els sostres i espais de titularitat pública on sigui possible.

Hi ha alguns punts que estem convençuts d'engegar immediatament amb el conjunt de forces polítiques: desplegament de les energies renovables a les administracions públiques, desplegament de l'autoconsum i creació de comunitats energètiques, millorar l'eficiència energètica, enfortir tant com es pugui la fotovoltaica a antropitzats. En tot això coincidim. A més, és imprescindible desplegar un suport explícit i immediat a nous Plans de Barri per a l'eficiència energètica.

Finalment, la descarbonització de Catalunya exigeix fixar l'objectiu de reducció d'emissions GEH per mitjà d'explicitar el nombre de MtCO₂-eq que es volen reduir i establir objectius per sectors (generació elèctrica, residencial, comercial, institucional i indústria). En l'àmbit de les energies renovables, cal establir de manera clara els GW necessaris per engegar Catalunya i quants seran d'eòlica, fotovoltaica, cicles combinats de gas, hidràulica, bombament, solar termoelèctric i nuclear per l'any 2030. Clarificar quines són les reduccions objectiu en mobilitat i transports i els ajuts per zones lliures d'emissions a ciutats de més de 50.000 habitants.

L'autoconsum és urgent, necessari i complementari, únicament complementari, a aquest canvi complex i ambiciós. També és important evidenciar que les línies MAT no seran necessàries, perquè hi haurà producció pròpia, ni tampoc les nuclears, perquè es garantirà la seguretat energètica de Catalunya. I, per últim, cal una valoració econòmica del cost de la continuïtat i dels beneficis de la descarbonització.

I cal incloure les millores tecnològiques d'emmagatzematge que a Espanya comporten 6 GW de potència addicional i un estalvi de 6.109 M€ previst el 2030. Igualment, és fonamental incloure l'electrificació i biocarburants de vehicles, com a prioritats, que en la normativa espanyola és d'un 28% per al 2030. De fet, a la normativa catalana no s'inclou una anàlisi d'emissions per sectors, ni s'incorpora un capítol d'objectius específic per a la mobilitat i transport. A Espanya es marca un objectiu de reducció de dependència del 74% al 61% al 2030, però a Catalunya aquest objectiu tampoc no ha estat fixat. Ni tampoc es contempen els beneficis de l'ús de la terra i la silvicultura (LULUCF).

En definitiva, hi ha exemplaritat i justícia quan la UE decideix ser el primer continent del món descarbonitzat. A més, a Europa va començar la primera industrialització i tenim una nova oportunitat de progrés, creació de llocs de treball i oportunitats en aquesta nova era industrial, que ha de ser verda i retornar el respecte al conjunt de tots els territoris.

Les forces progressistes han de ser més ambicioses que mai en aquests moments. Hi ha una consciència general d'inversió pública i, en medi ambient, serà la més important que mai s'ha fet a la història. Ho hem d'utilitzar, no només per redistribuir, sinó també per liderar. Catalunya ha de ser-hi: els fons rebuts requeriran justificacions de fets, i si no hi fem res, com fins ara, hi ha el temor greu i real d'haver de tornar els ajuts que han anat arribant i que han de continuar arribant per invertir en el canvi de model i la transició energètica.

Hi ha un consens generalitzat i és doctrina a l'àmbit mundial, europeu i espanyol en què les fotovoltaiques i eòliques, la inversió privada i el lideratge públic són imprescindibles pel canvi. La nostra proposta implica establir un marc jurídic clar que doni seguretat jurídica tant a la iniciativa privada com a les entitats locals per impulsar decididament el desplegament de les renovables.